

[Gade]

må man efter vores opfattelse klart skride til handling. Jeg har også forstået af ministerens udtalelser i udvalg og udenfor, at han også mener, at der skal skrives til handling, og at datoen den 1. januar 1988 er sidste frist.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at Danmark jo er formandsland for EF netop i efteråret, og det vil vel sige, at Danmark får en særlig forpligtelse, men altså også en særlig mulighed på dette område – en mulighed, som jeg vil opfordre ministeren til at udnytte på det stærkeste.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Da lovgivningen om mærkning af opløsningsmidler blev førstebehandlet her i Folketinget, blev der vist en meget stor verbal velvilje over for mærkningen. Miljøministeren sagde bl.a., at vi, hvis der i EF imod forventning ikke skulle ske en hurtig afvikling og udvikling i sagen, måtte overveje at foretage den mærkning, som vi finder rimelig og ret, og det er den mærkning, Miljøstyrelsens rapporter Miljøprojekt 70 og 72 har foreslået, nemlig en mærkning, som afspejler faren for hjernesknader.

Vi har under udvalgsarbejdet ikke kunnet skaffe et flertal for en omgående mærkning, som VS principielt går ind for. Vi finder det faktisk urimeligt, at arbejdere ikke må advares imod, at opløsningsmidler er hjernesknadende, fordi nogle nede i EF ikke mener det, og fordi bureaukratiet i EF er tungt at danse med, men da vi ikke har kunnet få det hele, er vi tilfredse med, at der nu er sat nogle datoer på, og vel at mærke datoer, som ikke ligger ude i en alt for fjern fremtid. Ministeren har i et svar til miljøudvalget sagt, at Miljøstyrelsens rapport er blevet rimelig vel modtaget på det første møde om sagen i EF den 18. marts 1987, og at sagen skal op igen i midten af juni i EF-regi, hvor man imidlertid nok ikke bliver helt færdig.

Miljøudvalget har derfor fået lovning på en statusrapport over, hvordan arbejdet i EF skrider frem, og om der gøres fremskridt. Vi har opfattet ministerens ord sådan, at hvis der ikke opnås et positivt resultat i EF-regi i løbet af 1987, må Danmark skride til national mærkning på trods af EF. Vi mener derfor alt i alt, at der er sket nogle fremskridt, og at vi nu har sikkerhed for, at arbejdet ikke skrider frem med sneglehastighed mere,

men at der også i regeringen er en erkendelse af, at snakkens tid nu er ved at være forbi – også den pæne snak – og at der snart skal handling til. Vi tror ærligt talt, at det vil være svært for de partier, som i ord har været så rørende enige med os om, at der skal mærkes, at gå ud i en valgkamp og forklare, hvorfor Danmark så blot lader stå til og ikke mærker. Hvis statusrapporten er negativ, vil vi derfor ved folketingssamlingens start omgående genfremsætte vores forslag om mærkning.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Afstemning

Ændringsforslaget
vedtoges uden afstemning.

Forslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning
vedtoges enstemmigt med 113 stemmer.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Om denne vedtagelse vil der nu blive givet meddelelse til miljøministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 125:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af lov om mægling i arbejdsstridigheder.

Af Ole Henriksen (SF) m.fl.

(Fremsat 30/1 87. Første behandling 6/3 87. Betænkning 22/4 87).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling